

asserere actiones aliq̄s aut obmissiones esse
p̄cā mortalia p̄sertim sub verbo vniuersali a
dum predicandū erit ad ppl̄m: h̄is mot⁹ au
toritatibus p̄sus nihil de p̄iis int̄co dicere
in sequentib⁹: sed dūtaret autenticorū in sac̄
pagina verba fideliter curabo onede sc̄i thōe
potissimū: nisi q̄n̄ alium doctorem noi auero.
p̄ cuius verba statim sequunt̄ verba b̄i thō
me. q̄ ipse omnes videtur coiter mgr̄os pre
cellere vbi de differentijs p̄cōrum agitur.

Primum capitulū est de supbia.

Que supbia igitur primū capitulū v̄tinz
quale sit p̄cā Quid sit cōceptus. Spe
cies supbie. ingratitude. iactantia. ex
cusatio in p̄cā. p̄sūptio pusillitas. Gra
dus supbie. infidelitas. blasphemia. p̄cā in
sp̄m̄scūm. vi. odiū dei. scisma a inobediētia a c̄

Scōm capitulū est de inani gloria. a v̄tinet
filiās inanis glorie. q̄ sunt nouitatū p̄sūp
tio. inobediētia. iactantia. p̄p̄eris cōtencō. p̄
tinacia. discordia. a q̄d sint iactantia p̄ronia.
ābicio. p̄p̄eris. simulacō. p̄tinacia. mollicies
adulacō. curiositas. cōtus supfluitas. a cōtus
defect⁹ **T**erciu capitulū v̄tinet q̄d a q̄ sint spe
cies auaricie. p̄digalitas. iniusticia a ei⁹ sp̄s
Filiē auaricie q̄ sunt obduratio. inquietudo.

a n

violencia fallacia. periurium. fraus. pbitio.
Opa misericordie qñ sint in precepto. **S**ollicitudo quid sit fraus. violencia. fallacia. piurium. restitutio. symonia. vsura. emptio. venditio. puifcentia. sacrilegium. psonaz accepco a restitutio. **Q**uartum capitulu otinet quid sit luxuria. pollutionum diuerfitas. gradus luxurie. morosa delectatio. a eius osensus qd sint. **S**pecies luxurie septē. s. fornicationez. adulterium. stupz. raptum. incestum. sacrilegium. vitium contra naturā. modos eiusdem **M**odos incontinentie. a filias luxurie que sunt. cecitas mentis. precipitatio. inconsideratio. inconstancia. amor sui. odiū dei. affectus presentis seculi. desperatio siue horror futuri.

Quintum capitulu otinet de iracundia. ira p zelum. ira p vitium. seueritas seu crudelitate. **Q**uid sit vindicatio. species ire. **F**ilie ire sex: qñ sūt indignatio. tumor metis. clamor blasphemia. contumelia. rixa. seueritas seu feitas. crudelitas remissio. ipacia. impseuerantia seu mollicies inconstancia. intimiditas. timor mundanus humanus. seruilis: a alij timores. inuerecūdi a. discordia. contentio. litigium. derisio seu illusio. maledictio. contumelia. rixa. sedicio a bellum quid sint.

Sextum capitulū. Quid sit gula. tibi mensura debita. Gule quinq; spēs. Gula quā sit p̄c̄m̄. Intpantia q̄d sit. insensibilitas. dimīnu cō ci bi quā sit p̄c̄m̄. Dīa carnalium a spūalium vitioꝝ. Ebrietas a eius dīe. Filie gule quinq; que sūt. immūdicia. multiloqum. ebitudo mētis. inepta leticia. scurrilitas. ludī malī q̄ sint. chara. ruelacō sigilli cuiuscūq; secreti a cōfessiois

Septimū capitulū cōtinet inuidiā: a eius p̄tes. Quid sint emulatio a odiū inimici. Et q̄ cunq; quō diligendi. Tristitia quōtuplex sit. Filie inuidie a q̄ sunt. Odiū afflictio in p̄speis. Exultatio in adūsis. Detractio. susurratio. detractionis audientia. susurrū. iudiciū temerariū. suspicio. presūptio. a iudiciū de occultis cordis an fieri possit.

Octauū capitulū cōtinet de accidia. negligētia exteriori. gaudio vero. dilectione dei et p̄mi. a eius obmissione. inimico diligendo. scādalo. Ordīe actuum humanōꝝ interiorōꝝ. prudentia. imprudētia seu temeritate. precipitacōne. inconsideracōe. inconstantia. negligētia interiori. pigritia. torpore. obmissione. astucia. Prudentia carnis seu mundi. ignorantia. inq̄titudine. correptione fraterna. voti fractione. orōnum debito. Accidie filia b̄ q̄m gre. q̄ sūt. malicia. rancor. pusillitas. despatio. torpor

circa precepta. vagatio mentis. accidie filia
bus fm p̄sidoꝝ q̄ sunt amaritudo. ociositas.
somnia. impoꝛtunitas mētis. inq̄tudo
corpis. insensibilitas. curiositas. v̄bositas aē.

Nonum ca. continet multa p̄cā. Coñ p̄mū
p̄ceptum de calogi p̄petrabilia vt de. viij. speci
eb⁹ vbi demones exp̄sse inuocant. a de sex: v
bi tacite inuocant. Item de sortib⁹ obseruati
onib⁹ v artijs. arte notōria in mutacōnibus
corpōꝝ. imaginib⁹. fortunijis a infortunijis. sus
pensionib⁹: a ligationib⁹. incantacōibus ser
pentū. maleficio p̄ quod aliq̄d cognoscat eē
sup̄sticio sū. ac iurationib⁹. temptacōe dei.

Decimū ca. continet de sc̄dō p̄ceptō vt de periu
rio multa de tercio p̄cepto viz de obfuaōne
sabbati. De quarto. s. de honore pentum. pre
latorū. dñorum a benefactorū. ac de obia. De. v
p̄cepto viz de non occidēdo vel p̄imum in cor
pore ledendo. de differentijs occidētū: a de dif
ferentijs ceptus in vtero necantium.

Vndecimum capitulū continet de vltimis. iij
p̄ceptis. s. mechia. mendacō multiplici. de ne
gantē veritatē. testimonū ferentib⁹ accusacō
ne. calūmia. preuaricatione. tergiuersatione.
pena talionis. aduocacōe. iudicibus. de dese
dentibus se in iudicio. a de appellacōe.

Duodecimū cap. continet q̄ sint necāria in oi

saeramento. de baptismo. confirmacione. eucaristia. confessione. pnie inunctione. forma absolutionis. extrema unctione. et de matrimonio.

Credendum capitulum continet de matrimonio impedimentis que solum dirimunt matrimonium tractandum non tractum. et sunt. ix.

Credendum quartum ca. continet de impedimentis que tractum matrimonium dirimunt et tractandum impediunt. et sunt. xij. Item quod continent sponsalia. quod impediunt p. x.

Cxv. ca. continet quoniam vir possit vel teneat dimittere uxorem propter fornicationem. perfidiam vel propter aliud crimen. et econverso mulierem.

Cxvi. capitulum continet quoniam actus matrimonialis sit meritorius. quod in. x. casibus mortaliter peccatum. quod in sex casibus est veniale peccatum.

Cxvij. capitulum continet quoniam alter coniugum possit sine peccato reddere debitum etiam alio peccante et tunc aliquis tenet alter reddere. et quoniam nequaquam tenetur reddere: ut in sex casibus. atque de triplici fornicatione que fieri potest in matrimonio.

Cxviii. ca. continet quinquaginta quoniam licet vel non licet exigere debitum in matrimonio. et quoniam nuptie celebrari possint vel non.

Superbia dupliciter capitur. Vno modo generaliter pro contemptu preceptorum dei et sic reperitur in omni peccato mortali. quia ita ambrosius

diffinit p̄c̄m̄. **E**st p̄t̄uatiō legis d̄m̄e a
lestiū motedientia mandatoꝝ. vnde sic sup̄bi
a non ē sp̄ale vitiū nec capitale: sed reḡma oī
um vitiōꝝ. Alio mō est speciale vitiū. a sic est
appetitus morbiatus seu immoderatus p̄p̄rie
excellētie. a sic idē est cū nolle obedire superi
ori. p̄ferri deo a regulis eiꝝ debitis. nā sic qđ
libet p̄c̄m̄ h̄z duo. s̄. auersioneꝝ ab incommu
tabili bono. a ouersionē ad mutabilē creatu
ram. Ita a sup̄bia h̄z duo. vnum p̄ se a p̄leti
uū peccati ac formale a hoc ē c̄temptꝝ. Aliud
materiale a illud ē appetitꝝ immoderatꝝ p̄p̄rie
excellētie. p̄pter primū h̄z sup̄bia q̄ est maxi
mum p̄c̄m̄ a reḡma vitiōꝝ. nō aut̄ p̄pter s̄m̄.
Vn̄ nolle subijci deo vel superiori loco dei ac re
gulis eoꝝ. sed c̄temptus taliū ē p̄p̄rius ad̄ su
p̄bie: immo talis c̄temptus dei ē maximū pec
catum. a additus alijs facit p̄fidiā. desp̄atio
nē. a oia alia p̄c̄m̄a maiora facit. **I**n sup̄ oia a
lia p̄c̄m̄a excepto p̄ refato c̄temptu p̄cedūt p̄n
cipaliter aut ex ignorantia. aut ex infirm̄ta
te. seu p̄pter desiderium cuiuscunq̄ alterius bo
ni a deo: a ista h̄nt pro foꝝ mali. auerti v̄ro a
deo p̄ materiali. **S**ola aut̄ sup̄bia econũso h̄z
pro foꝝ mali auersionē a deo seu c̄temptum a
id̄ circo etiam principaliter h̄z q̄ est peccatꝝ
mortale. **E**iꝝ autē motiū ē v̄mtas p̄ncipatꝝ

vt in angelo patuit a hoie primis. p matcia
li vero h; ouersionem ad omutabile bonum.
Supbia g̃ est appetitus immoderat⁹ pprie
excellencie. Aliud aut̃ ẽ appetē excellentiā dic̃
alexander. a aliud ẽ appetere excellentiā ppri
am vt ppriam. Appetere em̃ excellentiā cui sit
naturale angelo a hoie: inq̃ntum sint facti ad
imaginē dei non est p̃c̃m. sed appetere excellē
tiam ppriam vt ppriam seu immoderate sp̃ est
p̃c̃m. Et hoc fit multip̃lr. **P**rimo reputando
se illam h̃re a se non ab alio **S**c̃d̃ reputando
se illam h̃re ab alio sed suis meritis. **T**ercio
reputando se falso illam h̃re cum non h̃eat.
Quarto reputando se h̃re illud in quo excellit
plus oib⁹ Et ideo in diffinīōe h̃ pprie sonat
in vitium. puta cum dicit in corde suo q̃ h̃eat
aliquid a se. vel cum dicit meritum esse a se a
sic de alijs differentijs seu speciebus p̃ beatus
gr̃e assignatis. **S**upbia õpleta ẽ fm̃ suū ge
nus mōrle p̃c̃m tripl̃r. **P**rimo q̃ñ est cōñ di
lectionē dei: vt q̃ñ post deliberationem rōnis
renūit subijci deo et regulis eius. ad q̃ necita
tis debito tenet **S**c̃d̃ q̃ñ est õtra dilcōem ppri
mi. vt q̃ñ aliquis sic se p̃fert primo superiori
q̃ab eius subiectione se subtrahit ad quā te
net debito necitatis. **Q**ui inquit deus vos sp̃et
mit. me sp̃nit. **T**ercio p̃c̃ā ista que ex supbia

completa pcedunt: etiam sui tvel fieri possunt
mortalia. Veniale vero pctm est qn nolle sub
ijci supelori preuenit iudicium romis vel appe
titus immoderatus pprie excellentie. **C**ancel
diffinit otemp tu dicens. Contemnere aliquā
rem vt autoritate superioris est ipsam vere &
interpretatiue nullā vel vilem aut min⁹ iustā
reputare. Contemnens itaq; autoritatem su
perioris non ex passione vel fragilitate: vel ig
norantia: sed ex otemp tu qui est p̄ncipalis
causa aut finis transgressiōnis siue reus mōr
lis peccati existit. vt dum quis dicit superiori
in eo q; superior. **E**go in despectū vestri hęc agā
qđ inhibetis alias non acturos. c. ij. vi. vij.
Species supbie sunt q̄tuor fm beatum gre.
a bedam. **P**rima: credere se h̄re bonum a se &
q; aliquis mod̄inato appetitu pprie excellētie
ita de bonis suis gloriē: ac si ea a se haberet.
Nā si in vniuersali simpliciter quis crederet q;
bonum a se haberet esset infidelis seu heretic⁹
& infidelitatis species. Sub illa specie si non p
prie: nec velut species ōtinetur ingrātudo q;
quis sibi attribuit qđ ab alio habet. **S**ecun
da species est credere bona sibi data pprijs me
ritis habere & q; aliquis ex immoderato appe
titu pprie excellentie: ita de bonis suis gloriē
ac si ea pprijs meritis haberet. **C**redere autē

aut sentire q̄ ex meritis precedentibus aliq̄d
bonum aut premium consequatur: non ē pre
sumptō vel error si ad deum tanq̄ ad origina
le principiu adu vel habitu solum referatur
Sivero q̄s crederet simpliciter a m̄ vniuersali
q̄ bona a se h̄iet pprijs meritis: eēt species in
fidelitatis pelagianorum. In istam sp̄m: h̄ nō
velut species: etiā reducit̄ ingratitudo q̄ quis
suis meritis bona ascriberet que meritis h̄; a
lienis immo ista ingratitudo est maḡ effect⁹
prime vel sece speciei. **T**ercia species est iacta
re se habere q̄d quis non habet. vnde p̄sump
tio de multis meritis a gratijs si nō infūt: vt
interdū fit in deuotarijs a eoz reuelationib⁹.
pphecijs. a hmōi falsa est a temeraria: vel at
tribuere sibi maius bonū q̄ quis h̄; ad idem
reducitur. Differt aut̄ ista species a iactātievi
tio. q̄ iactācia ē species mendacij quo ad ex
teriorē actū facti. s. quo q̄s falso sibi attribuit
q̄d non habet vt habes in capitulo. ij. a. viij.
Sed ista species omittitur quo ad interiorē
cordis arroganciā. qua. s. quis se alijs p̄fert.
Excusāō in pc̄is p̄tinet etiā aliq̄liter ad istā
speciē. q̄ ibi sibi q̄s attribuit inocentiā quā
non h̄; Excusāō enim in pc̄is non ē species
supbie: h̄ maḡ effect⁹ eius. vel dispositō ex ip̄a
ōis. immo d̄; pprie effectus p̄sumptōis. **I**tem

excusatio peccati est quodam circumstantia aggra-
uans omnem peccatum: etiam ipsam blasphemiam. **Q**uarta
species est. despectus ceteris velle singulariter vi-
deri. vide de hoc c. v. §. viij. ix. x. xij. xxi. Itz
infra pñti c. §. xv. c. vij. §. iij. **A**d istam speciem pu-
net presumpcio Est autē presumpcio vitium quo quis
assumit statum sine fiducia dei auxiliij opus
magnū ad agendū ea quae preferunt siue virtuti
seu quae proportionē siue facultatis excedunt **V**n presump-
tuoſus estimat erronee se martirium sus-
tinendū vel ad vincendū tēptationē: quā mate-
riam eaz proximā nō vitat vel se estimat ma-
iores diuicias. scias aut potius hie quae habeat vel
quae se estimat magnū et magnis dignū. ex quo
nō est. s. ppter diuicias bonae fortune. vel ppter vel-
tes et filia. **P**usillitas per defectū opponitur
vitio presumpcionis. dicitur autē pusillais qui
recusat in id tendere quod est siue potentie et mensu-
ratū. **I**tem pusillais est qui dignus est magnis.
vel proportionatus ad magis faciendū secundum habi-
litatē ad virtutes. quae habilitas in se et vel ex bono
disposicione naturae. vel ex scientia. vel exteriori fortuna
quibus cum recusat uti pusillais dicitur et redditur.
Et ista recusatio est negligētia orit aliquando ex pre-
fata habilitate tendi. **E**st autē pusillitas maius
vel peius vitium quam presumpcio. dicitur etiam cancel. tra-
ctatu suo de dicitur vitiorum sic. **P**usillanimitas

qua quis vtra iudicium superioris sui a pruden-
tioris sui reputat se min⁹ iusto ad aliq̄ facien-
da: ⁊ p̄tinaciter refugit officia a superiore im-
posita. ad inobedientiam sup̄biam imputat:
q̄ iudiciū suū nimis p̄fert ⁊ inmitit pruden-
tie p̄prie. Secus si ducatur p̄pria lege sp̄sūsa.
de qua d̄ esse certus. Secus p̄tēa si sciat pe-
riculū suū euidenter de quo fidē facere superiori
neq̄t. Nota etiā q̄ q̄libet sp̄s sup̄bie h̄z tres
grad⁹. Primus ē sup̄bia in corde. sc̄ds in ore.
tercius in opatione. Ansel. pomt. iiii. gradus
Prim⁹ ⁊ pessimus ē sup̄bia in opinione: q̄n
aliq̄s opmat̄ vel existimat se dignū aliq̄ ma-
gno honore: ⁊ in hac estimacōe sic delectat̄.
Sc̄ds sup̄bia in voluntate: q̄n aliquis non se
estimat esse dignū aliquo honore: vult t̄n il-
lum h̄re: non p̄curans ope vel sermone: ⁊ de-
lectat̄ in voluntate: ⁊ istud ē minus malū q̄
primū. **T**ercius est exaltatio in sermone
q̄n quis nō estimat se esse dignū honore ali-
quo: nec vult ipsum h̄re: nec laborat ope ad
obtinendū: nihilomin⁹ t̄n magnificat se in s̄-
mone. **Q**uartus ē exaltatio in opere q̄n nul-
lum triūm facit: ⁊ tamen facit aliqua opa ex
quibus dignus h̄atur: ⁊ iste ē minim⁹. Iste
d̄ie s̄m alexand̄z sunt materiales superbie:
s̄m greḡ. sunt fōiles. **S**up̄bie itaq̄ v̄dicōes

sunt fm tho. ad regulam rōis recte fm quam
aliq̄s veram estimatōem de se habere potest
non attendere a de se maiora q̄ sint estimare
Alioz defect⁹ non p̄rios cōsiderare. superioris
mandata cōtemnere. **S**up alios videri. appetere
excellentiā veram. in alijs exntem fastidire
a in p̄pria excellētia m̄q̄ntum p̄pria delcāri vel
le. Infidelitas etiā cū suis speciebus apta nata ē
ex supbia gn̄ari. **E**st aut̄ infidelitas vitium
quo q̄s repugnat seu dissentit auditui vere fi
dei. aut qui cōtemnit ipsum. **T**res sunt infide
litis species. Prima iudeoz q̄ remittunt̄ fidei
suscepte in figurā. Secūda peior paganoz q̄ remi
tunt̄ fidei non suscepte. Tercia pessima xp̄pia
noꝝ qui remittunt̄ fidei iam suscepte in ip̄a ma
nifestacōe veritatis: a hanc h̄ntes dicunt̄ he
retici: vel sectam habentes vel apostate. Spe
cies aut̄ infidelitatis que accipiunt̄ fm d̄uer
sitate erroris in d̄uersis que ad fidem perti
nent non sunt determinate: sed fm errores in
infinitum possunt multiplicari. vt alia est he
reticis arrianoz. alia sabellianoz a sic de alijs
Blaspheḿia opponitur confessiōi fidei ve
re: a est derogatio vel detestacō alicuius excel
lentis bonitatis diuine presertim. Et ē duplex
blasphemia. quedam in corde. alia in locucōe
Species improprie blasphemie sunt tres.

Vna cum quis attribuit deo vel alicui sancto
quod ei non uenit. ut dicendo deus est mendax. Se-
cunda cum a deo remouet quod ei uenit. ut dicen-
do deus non est bonus. **T**ercia cum attribuit cre-
ature quod deo appropriat. ut dicendo. iste homo est
deus vel scrutator cordium. prescius futurorum ex li-
bertate arbitrii dependentium. Sic etiam blasphemia
est triplex. **G**radus etiam sunt in blasphemia.
Primus quando aliquis credit corde id quod blasphemat
et ibi est infidelitas. **S**ecundus si ibidem sequitur detesta-
tio uoluntatis. **T**ercius si prumpit in uerba. sicut
etiam laus fidei augetur per dilectionem et confessionem.
Quartus cum quis blasphemat in opere. **I**ta etiam
blasphemie quando sit peccatum non dicitur gradus.
Unus est quando blasphemias subito in uerba ima-
ginata ex aliquo passione prumpit: et significatio-
ne eorum non consideret: sic est peccatum ueniale. **S**ecundus quando
quis aduertit hoc esse blasphemiam considerans sig-
ficata uerborum et tunc non excusat a mortali peccato
sicut nec ille qui ex subito motu aliquem occidit.
vide ca. v. vi. xi. et xxij. **B**lasphemia est peccatum
in spiritu sancto: quando aliquis ex certa malicia per
contemptum abicit et remouet spiritalem aliquem ef-
fectum spiritus sancti. scilicet illud quod electione pec-
cati potest impedire. et sic quodlibet peccatum in spiritu sancto
dicitur uideri fieri cum contemptu. **Q**uid autem sit con-
temptus dictum est §. v. **E**t sunt sex species peccati

in spm̄ sc̄m̄. prima desperatio: nō q̄ ibi misē
ricordia nō credat̄: s̄ q̄ otemit̄. de hoc euidē in
frac. viij. §. ij. iij. a. xxv. **S.** a p̄sumptio nō q̄
dei iusticia nō credat̄ s̄ q̄ ommittitur. **I**sta p̄e
sūptio ē q̄n̄ quis p̄sumit gloriā adipisci s̄e
meritis: vel veniā sine p̄m̄a. **N**ō t̄n̄ q̄ peccare
cum p̄posito p̄seuerandi in p̄c̄ō sub spe veniē
ē p̄sūptio a auget p̄c̄m̄. sed peccare sub spe
veniē q̄n̄q̄ p̄cipiendē cū p̄posito abstinenti
a p̄c̄ōa penitendi de ipso: hoc non ē p̄sūpti
ōnis: s̄ diminuit p̄c̄m̄. q̄ p̄ hoc videt̄ h̄ie vo
luntatē minus firmatā ad peccandū. **T**ercia
sp̄s ē imp̄m̄a q̄ ē p̄positū nō penitendi. **Q**̄rta ē
obstinatio q̄ ē firmatio p̄positi in p̄c̄ō. **Q**̄nta
impugnatio veritatis agnit̄: q̄n̄. s̄. aliq̄s veri
tatē fidei impuḡt vt licenti⁹ peccet. **S**exta inui
dentia frat̄erne gr̄e: puta q̄n̄ aliq̄s non soluz
inuidet p̄sone frat̄ris aut bono ei⁹: sed etiam
inuidet de augmento ipsius gr̄e dei in mundo
crescente. **O**dire vero deū oim̄ auctorē ex delib̄a
tione inuenit̄ in oī specie peccati in spm̄ sc̄m̄
Ideo nō inter sex species peccati in spm̄ sanctū
ōputat̄. vide hoc. c. viij. §. vi. a. x. **I**tem c. v. §. viij
Item c. viij. §. vi. **S**chisma ē eadē op̄mantē atq̄
eodē ritu colētē q̄ ceteri solo ōgrega cōis delc̄ari
dissidio. **S**chismatici dicūt̄ q̄ pp̄ria sponte a intē
cōe se ab eccl̄a sep̄ant. vt q̄ sub̄e renuūt pape

et q̄ mēbris ecclīe ei subiectis coicare r̄cusāt p
tinaciter. q̄ precepta papē d̄temnūt a iudiciū
eius subire renuūt. **I**nobediētia ē pprie d̄tem
ptus̄ precepti supioris cui quis obedire tenet̄
Si quis aut̄ nō pp̄ter precepti d̄temptuz̄ facit
aliquid d̄tra preceptuz̄. sed pp̄ter aliquid ali
ud ptinet formaliter ad aliā speciē peccā. **Q**uid
aut̄ sit d̄tempt⁹ a quō aliquid possit quodam
mō d̄temni. & irrōnabile a infructuosū rep̄ta
ri habes. c. ij. §. vij. a hic §. v. **G**rad⁹ h̄z̄ mōbe
dientia. **P**rim⁹ q̄n̄ deus d̄temnit̄ in suap̄sona
directe. sicut in odio dei vel blasphemia dicitur
est. **S**ecūdu⁹ q̄n̄ d̄temnunt̄ bona. p̄ q̄ sit peccm̄
i spūm̄ scām. a sic ē peccm̄ i spūritū scām vt̄ diffi
nitum ē. **T**erci⁹ q̄n̄ quis d̄temnit̄ dei aliqd̄ pre
ceptū. Et q̄tuz̄ ē dei p̄ceptū de meliori bono. tā
to mōbediētia ē peccm̄ maius. **Q**uart⁹ q̄n̄ d̄tem
nit̄ homo precipiēs & p̄sona precipiētis. **Q**ui
tus q̄n̄ d̄temnit̄ ec̄ preceptum hois. **S**ext⁹ q̄n̄
quis non pp̄ter precepti d̄temptū facit aliqd̄
contra preceptum: s̄ pp̄ter aliquid aliud. S̄z̄
talis mōbediētia ptinet formaliter ad aliāz̄
speciem peccā.

Ca. ij. de inan̄ glo.

Gloria inanis seu vana & appetit⁹ vane
glie ē mot⁹ mōrdinat⁹ ad laudem̄ hūa
nā. a ē p̄ma filia supbie atq̄ viciū ca
pitale. **P**ro cuius noticia sciendū q̄ gloria est

b. v.